

ODVJETNIK
Damir Pokupec
Frankopanska 2A, 10000 Zagreb
Tel: +385 1 3776 222, fax: +385 1 63 13 193
e-mail: damir.pokupec@odp.hr

VISOKI TRGOVAČKI SUD
putem: TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Split, Sukoišanska 6
Na posl.br.: St-49/2012

U Zagrebu, 16. prosinac 2025. godine

STEČAJNI: **Dalmacijavino d.d.** za proizvodnju i promet alkoholnih i bezalkoholnih
DUŽNIK pića – u stečaju, Split, Obala kneza Domagoja 15, OIB: 07837847925

STRANKA: **VEDRAN NEVEŠČANIN**, vl. VEN MARINA, OSTRAVSKA 1,
SPLIT, OIB: 34969575575

ŽALBA

I. Prvostupanjski je sud u postupku pod gore navedenim poslovnim brojem donio Rješenje (dalje: pobijano rješenje) od dana 08. prosinca 2025. godine kojim u točki 1. odbija prigovor stranke kojim traži isplatu cjelokupnog duga stečajnog dužnika dugovanog na ime troškova postupka pred ovim sudom P-1114/98 (kasnije P-437/13, P-557/17) uz obrazloženje da sukladno člancima 85., 86. i 87. te 95. Stečajnog zakona, Stranka ima pravo samo na one troškove koji su nastali nakon nastavka prekinutog parničnog postupka, preuzimanjem parnice od strane stečajnog upravitelja, zbog otvaranja stečajnog postupka.

II. Stranka izjavljuje Žalbu na pobijano rješenje u otvorenom zakonskom roku, iz razloga pogrešne primjene materijalnog prava te predmetno rješenje osporava u onom dijelu u kojem se odnosi na prigovor Stranke.

III. Stečajna upraviteljica i prvostupanjski sud ispravno i nesporno utvrđuju da je parnica P-1114/98 po tužbi Dalmacijavino d.d. započela 06. srpnja 1998. Nadalje ispravno se zaključuje da je otvoren stečajni postupak dana 10. svibnja 2012. godine. Također je točno da je navedeni postupak prekinut i nastavljen pod brojem P-437/13. Navedeni postupak je u prvom stupnju okončan presudom P-557/17 Trgovačkog suda u Splitu od 27. prosinca 2018. godine kojim su dosuđeni Stranci troškovi u iznosu od 936.875,00 kn što bi značilo 124.344,68 €, uvećano za zatezne zakonske kamate.

Stečajni upravitelj i prvostupanjski sud ispravno citiraju odredbe Stečajnog zakona, no ne uzimaju u obzir da pravna narav troškova postupka nije propisana Stečajnim zakonom već Zakonom o parničnom postupku koji je u odnosu na troškove postupka *lex specialis*, te je jači pravni propis sukladno tome.

Naime, za ovo je pitanje važno utvrditi kada su troškovi, u iznosu od 936.875,00 kn što bi značilo 124.344,68 €, nastali. Sukladno članku 164. stavak 4. Zakona o parničnom postupku, Sud će o troškovima postupka odlučiti u presudi ili rješenju kojim završava postupak pred tim sudom. Nadalje, sukladno članku 164. stavku 1. Zakona o parničnom

postupku, o naknadi troškova sud odlučuje na određeni zahtjev stranke. Sukladno članku 154. stavku 1. Zakona o parničnom postupku, stranka koja je u potpunosti nije uspjela u sporu dužna je drugoj strani nadoknaditi troškove. Odluka o troškovima, na koju se Stranka u ovom predmetu poziva predstavlja točku iz dispozitiva pravomoćne sudske presude.

Slijedom svega navedenog, neispravno je govoriti o tome da su troškovi postupka uopće pravno tehnički mogli nastati prije donošenja prvostupanjske presude, budući da bi to bilo suprotno odredbi Zakona o parničnom postupku po kojoj o troškovima odlučuje Sud, na prijedlog stranke, i to odlukom (presudom ili rješenjem) kojim se okončava postupak pred tim sudom. To je u ovom slučaju presuda od 27. prosinca 2018. godine kako je ranije citirano.

Tada su nastali svi troškovi postupka, budući da su se tada za nastanak tih troškova ispunili svi gore navedeni kumulativni uvjeti propisani Zakonom o parničnom postupku. To znači da su svi, odnosno cjelokupni troškovi parničnog postupka nastali nakon otvaranja stečajnog postupka te se imaju isplatiti kao troškovi stečajne mase u cijelosti.

Nadalje, treba uzeti u obzir da je stranka u predmetom postupku bila Tuženik, tako da je povod za vođenje postupka došao u cijelosti od stečajnog dužnika, a on je taj postupak u cijelosti i izgubio.

Prvostupanjski sud postupka protuzakonito (protivno odredbama Zakona o parničnom postupku), umanjujući troškove postupka na način da ih dijeli na one koji su nastali prije i poslije otvaranja stečajnog postupka.

Nadalje, ovakvim se postupanje krše prava Stranke zajamčena člankom 29. stavkom 1. Ustava Republike Hrvatske kojim se jamči pravo na pravični postupak te članka 6. stavka 1. Konvencije za zaštitu ljudski prava i temeljnih sloboda.

Ovakva je odluka suprotna i praksi Ustavnog suda Republike Hrvatske.

Ustavni sud Republike Hrvatske je zauzeo stav da sudske odluke moraju za cilj imati donošenje realne presude koja oslikava stvarno stanje stvari, a ne mogu donositi presude temelje tzv. ekscesivnog formalizma. Ovdje bi prvostupanjski sud želio prikazati pravno logičnim da Stranka izgubi većinu svoje tražbine, iz postupka koji se dugo vodio protiv nje, u kojem je ona uspjela u potpunosti, kojem je povod dala suprotna strana, zato što nije prijavila svoju tražbinu, koja pravno u trenutku otvaranja stečajnog postupka nije postojala te bi to trebala biti realna odluka. Pritom Stranka ne može niti regresno tužiti na štetu budući da se stečajni postupak okončava te neće biti pasivno legitimirane strane za takav zahtjev za naknadu štete. Svoje mišljenje o ekscesivnom formalizmu, Ustavni sud Republike Hrvatske potvrđuje u presudama: U-III-2184/2009, U-III-4751/2021 i dr.

IV. Slijedom svega navedenog, moli se Visoki trgovački sud da ukine predmetno rješenje ili ga preinači na način da dosudi Stranci sve troškove postupka koje mu stečajni dužnik duguje te da navedeni budu plaćeni kao troškovi stečajne mase.

Za Stranku:

Damir Pokupec, odvjetnik